

نوح و دلسوزی خدا

په يدايوون ۸، ۹

له وانه ې نه مړومان دا چيرؤكى پيغه مبهري خدا نوح ته واو ده كه ين. با يه كه م جار چاو خشانه وه يك به وه ې فير يووين له دوو وانه ې رابردوودا سه باره ت به نوح و لافاوه گوره كه. له به شى شه شى سى پارهى په يدايوون، بينيمان كه خراپه كارى مړؤف زور گوره بوو له كاتى نوح، هموو بير و بوچوونى ناو دلى مړؤف خراپ بوو. له بهر نه وه خدا لافاويكى به سهر زهويدا هه لكرد بو نه وه ې هموو گونا هباريك له سهر رووى زهوى بسرپته وه كه توبه كردن له گونا هه كه ې و گه رانه وه بو لاي خدا ې زيندوو و راسته قينه په تكرده وه.

له و نه وه چوت و بهد په فتاره دا، ته نها يه ك پياو دلى خدا ې خوش كرد. نه و پياوش نوح بوو. نوح متمانى به خدا هه بوو و خوشى دهويست. له بهر نه وه، پړؤيك خدا له گه ل نوح قسه ې كرد و فه رمانى پى دا كه شتييكي گوره دروست بكات، و نه و كه شتييه ده بيته په ناگه يك بو خوى و خيزانه كه ې و زوربه ې ناژه لكان تاكو له لافاوه كه پزگاربان بيت. بو ماوه ې سه د سال، نوح و خيزانه كه ې خه ريكي دروست كردنى كه شتييه كه بوون و هانى خه لكيان ده دا كه توبه بكن و باوه ر به ووشه ې خدا بيتن. به لام كه س گوى نه دا به نامؤزگار ييه كانى نوح. كه س باوه رې به قسه كانى نوح نه كرد سه باره ت به لافاوه هاتووه كه!

له گه ل نه وه شدا، پړؤيك هات و كه شتييه كه ناماده بوو. كاتى نه وه هات خدا دادوهرى نه م جيهانه خراپه كاره بكات. خدا له گه ل گالته پى كه ران نارامگر بوو بو ماوه يكي زور، به لام ئيستا نارامى نه ما. له بهر نه وه، په روه ردگار به نوحى فه رموو بچيته ناو كه شتييه كه وه له گه ل خيزانه كه ې و حفت نير و حفت مى له هموو جوړه ناژه لتيكى پاك، و جوتيك له هه ر ناژه لتيكى ناپاك، نيريك و مييه ك. نوح و خيزانه كه ې و ناژه لكان چوونه ناو كه شتييه كه وه هه روه ك خدا فه رمانى دا. نووسراوه پيرؤزه كان ده فه رموى: (ئينجا په روه ردگار له دوايه وه داىخست). خدا، نه وه ې ده رگاي پزگار يوونى بو نه وه كانى ئادم كردبووه وه، هه ر نه ويش بوو كه داىخست. پړؤى به زه ېى خدا پړؤيش و پړؤى تورپه بوونه ترسناكه كه ې هات!

ئيتير بروسك و هه وره تر يشقه و بوومه له رزه ې به هيژ ده ستى پى كرد. باران يكي قورس بارى وه بووه هوى لافاويكى گوره. هموو كه س هه لات و به دواى جيگا يك ده گه ران له سهر چيكان، به لام كه س ناتوانى له تورپه بوونى پيرؤزى خدا هه لبيت! نه وانه ې گالته يان به نوح ده كرد ووشه ې خدا يان په ت ده كرده وه، ئيستا راستيان زانى. به لام ئيستا زور درهنگ بوو! كاتى پزگار يوون پړؤيش. خدا ده رگا كه ې داخستبوو.

بو ماوه ې چل شه و پړؤ باران بارى و كان ييه كانى زهوى ناويان لى هه لده قولاً تاكو ته نانه ت چيكانيش كه وتنه ژير ناوه وه. به لام كه شتييه كه به سهر ناو كه وت. نووسراوى پيرؤز ده فه رموى: ئيتير هموو شتييكي زيندوو كه له سهر زهوى ده جوولا له ناو چوو. هموو شتييكي زيندوو له سهر رووى زهوى سرايه وه، مړؤف و ناژه ل و بوونه وهره خشو كه كان و هموو بالنده كانى ئاسمانيش، له زهوى سرايه وه. ته نها نوح و نه وانه مانه وه كه له كه شتييه كه دا له گه ليذا بوون. (په يدايوون ۷: ۲۱، ۲۳)

به م شپوهيه، نووسراوى پيرؤز تومارى نه وه ده كات كه خدا نه و سزايه ې به جى گه ياند هه روه ك به ليني پى دابوو. هموو نه وانه ې ده روه ې كه شتييه كه له ناوچوون. خدا دلسوزه به رامبه ر به ووشه ې خوى.

باشه، نه ې چى به سهر نه وانه ې ناو كه شتييه كه هات؟ ئايا خدا نوح و خيزانه كه ې له ياد كرد؟ خدا، نه و خدايه ې كه بالنده ې ئاسمان نان ده دات، و يه كه له و بالنده ناكه ونه زهوى ته نها نه گه ر نه وه ې ويستى لى هه بى، نوح و خيزانه كه ې له ياد نه كرد. با ده ست به خويندنه وه ې سپاره ې په يدايوون بكه ين له به شى هه شته م. نووسراوه پيرؤزه كان ده فه رموى: ئينجا خدا نوحى هاته وه ياد، له گه ل هموو ناژه له كيوييه كان و هموو ناژه له مالييه كان كه له كه شتييه كه دا له گه ليذا بوون. ئيتير خدا بايه كى به سهر زهويدا هه لكرد و ناو كه م بووه. له هه قده ې مانگى هه وتدا كه شتييه كه له سهر چيايه كانى نه رارات گيرسايه وه. (په يدايوون ۸: ۱، ۴)

بۆيه ده بښنن که خودا نوح و ئه وانهی ناو که شتييه که ی له یاد بوو. خودا بايکی هه لکرد به سر زه ويدا بۆ ئه وهدی ناو که که م بښته وه. خودا که شتييه که ی به ره و چيايکی بلند برد که ناوی چياي ئه راراته. له پاش ئه وهدی نوح و خيزانه که ی له ناو که شتييه که ی بوون بۆ ماوه ی يه ک سال و ههفته يک، ژوربه ی ئه و ناوه ی که چياکانی دا پووشی بوو ووشک بووه وه. بۆيه خودا به نوحی فرموو، (له که شتييه که وه ره ده ره وه، خۆت و خيزانه که ت، کوره کانت و بوو که کانت.) بۆيه نوح و خيزانه که ی له که شتييه که ده رچوون، هه ره ها هه موو ناژه له کان. و کاتي له که شتييه که ده رچوو، قوربانگايي دروست کرد، و هه ندی له ناژه له پاکه کان و بالنده کانی له سر قوربانگايه که پيشکه ش به په ره درگار کرد وه کو قوربانگايي سوتاو.

ئايا خوښدنته وه يه که م شت چی بوو نوح ئه نجامی دا؟ هه ندی ناژه لی بی تاوانی کرد به قوربانی، سوونانديانی له سر قوربانگايه که که دروستی کردبوو. خودا دوايی به ياسايه که ی خوی نه هيتابوو که ده فرموی: **ليخوشبوونی گوناھيش بی خوښن پشتن نايبت. (عبرانيه کان ۹: ۲۲)** له کاتي که لافاو هه وره که ژوربه ی گوناھبارانی له سر پووی زهوی له ناو برد، به لام رهگی گونا هه که له ناو دلای نه وه کانی ئا دم مابوو وه له ناو نه برد. له بهر ئه وه نوح و نه وه که ی ده بوايه به ره دوام بن له قوربانی پيشکه ش کردن له با تي گونا هه بۆ خودا. هه ره ک بښيمان، قوربانی کردنی ئا وه ای ناژله بنه ماي پښتو پښتو بووه که خودا پايگه ياندووه. ئه و ناژه لانه ی که با پيرانمان سهريان بريوه (کوشتويانه ته وه) کاتي خوی، هيمايک يا خود نيشانده ريک بوونه بۆ ئه و پښتو ده ره ی که ده بوايه بښته جيهانه وه بۆ ئه وه ی خوښی خوی بريژی له پيناو دانه وه ی قه ردی گونا هه کانی نه وه کانی ئا دم. له بهر ئه وش، کاتي نوح که شتييه که ی به چی هښت، يه که م شت کردی پشتنی خوښی ناژله بوو، و به و شته نيشانی منداله کانی و نه وه کانی دا که ياساکانی خودا نه گوراون — که کرځي گونا مرده (رؤما ۶: ۲۳) و ليخوشبوونی گوناھيش بی خوښن پشتن نايبت. (عبرانيه کان ۹: ۲۲)

له بهر ئه وه، نووسراوه پيروزه کان ده فرموی: جا خودا وه ند به بونه که په زامه ند بوو... خودا نوح و کوره کانی به ره که تدار کرد و پښتو فرموو: به ردار بن و ژور بن و زهوی پر بکن... من په يمانی خۆم له گه ل ټيوه ده چه سپښم، هه رگيز جاريکی دیکه، هه رچی له ش هه يه به ئاوی لافاو له ناو ناچيت. هه رگيز جاريکی دیکه لافاو نايبت زهوی ويران بکات. ته مه يه نيشانه ی ئه و په يمانه ی له نيوان خۆم و ټيوه و گشت ئه و گياندارانه ی له گه لتاندا نه ده يبه ستم، په يمانی که بۆ گشت نه وه کانی داها توو. ^{۱۳} وا په لکه زږينه ی خۆم له هه وره کانداناوه، ئه وش ده بښته نيشانه ی په يمانه که ی نيوان من و زهوی. ^{۱۴} جا هه ر کاتي هه وره م به سر زه ويدا هيئا و په لکه زږينه له هه وره کانداناوه، ^{۱۵} په يمانه که م له نيوان خۆم و ټيوه و هه موو گيايکی زښدوو له هه موو جوړيک دښته وه ياد. هه رگيز جاريکی دیکه ئا لافاو يکی وا دروست ناکات که هه موو ژيانيک له ناو بیات. (په يدا بوون ۸: ۲۱، ۹: ۱، ۹: ۱۱-۱۰)

له م ئايه تانه ی ئستا خوښدمانه وه، ووشه يک هه يه که خودا پښتو جاري دو باره ی کرده وه بۆ نوح. ووشه که ته مه يه (په يمان) له ووشه ی خودا، په يمان به لښتنيکي تايبه تيه له لايه ن خودا وه به مروفي ددا. خودا پاريزه ری په يمانه کانه. خودا دلسوزه، و ده يوي دلسوزی خوی به نه وه کانی ئا دم پشان بدات! له بهر ئه وه خودا به چاکی خوی، په يمانی که به ستا له گه ل نوح و نه وه کانی و فرموی: (هه رگيز جاريکی دیکه، هه رچی له ش هه يه به ئاوی لافاو له ناو ناچيت. هه رگيز جاريکی دیکه لافاو نايبت زهوی ويران بکات.) ته مه به لښتني خودا بوو. و نه که ته نها به لښتني که ی به ستيتي وه به ووشه، به لکو بی گو مانی کرد به دانانی په لکه زږينه که ی له ئاسمان. ده زانی ئه و په لکه زږينه يه له ئاسمان ده بښنن هه ندی جاري لپاش باران نيشانه ييکه که دلسوزی خودا پاد هه گه يښی؟ هه موو جاريک که په لکه زږينه ده بښنن له نيوان هه وره کان، خودا ده يوي دلسوزی خويمان به بير بښتته وه که له نه وه يکه وه بۆ نه وه يکی تر ده ميښی. خودا په لکه زږينه ی له نيوان هه وره کانداناوه بۆ ئه وه ی په يمانه که ی جيگير بکات که به لښتني دا جاريکی تر ناوه کان نه بښه لافاو و ژيان له ناو بهرن. به راستی، خودا پاريزه ری په يمانه کانه! خودا دلسوزه!

سه باره ت به ژيانی پاشتری نوح، شتی تر هه يه که باس بکړيت. ده توانن بيخوښنه وه له ته ورات، له سپاره ی په يدا بوون، به شی تويم. ده بښنن که له پاش لافاو هه که، نوح ۳۵۰ سالی تر ژيا، و کاتي ژور پيروو به رو لای په ره درگار چوو له ئاسمان. به کورتي، په نگه

بتوانين به پرسپاریک یان دوو ووشه کانمان کوتایی پی بینین سه بارهت به پیغمبهری خدا نوح. جیاوازی چی بوو له نیوان نوح و خه لکی نه و کاته؟ نوح چی نه نجام دا بو نه وهی دلای خدا خوش بکات؟ ته نها یه ک شتی نه نجام دا. نوح باوه پری به ووشه ی خدا هیئا. له بهر نه وهش بوو نوح له ناو نه چوو له گه ل نه وه خه لکی نه وه کاته ی دا. با بزانین خدا خوی گه واهی چی داوه سه بارهت به نوح: به باوه پری نوح، سه بارهت به وهی هیستا ناینریت ناگادار کرایه وه، ترسه، که شتیبه کی بنیاد نا بو پزگاری ماله که ی. به باوه پری جیهانی حوکم دا و میراتگری راستوروستیبه که که به گویره ی باوه پری بووه. به لام بی باوه پری مه حاله خدا پزای بکریت. (عبرانیه کان ۱۱: ۷، ۶)

دوو شت هیه که ده بیت له بیرمان بیباریزین. تائیسنا سهرنجی یه کیکیانمان داوه. چی وای له نوح کرد خدا دل خوش بکات؟ باوه پری که ی. نوح باوه پری به خدا کرد، و باوه پری به قسه ی خدا کرد. نوح متمانه ی به په روه ردگار هه بوو و به گوئی ووشه ی کرد ته نانهت کاتی هه مو نه وانه ی دهورپشتی ره تیان کرده وه. هر له بهر باوه پری نوح بوو که خدا پزگاری کرد له و نه وه خراپه کاره ی که تیادا ده ئیا. نایا به راستی باوه پری به قسه ی خدا هیه؟ ویستی خدا بو هریه که له نیمه نه وه یه که باوه پری به ووشه ی بینین وه ک نوح.

دووم شت که ده بیت له یادی نه که یین له چیرۆکی نوح ته نانهت زور گرنگتره له باوه پری نوح. ده زانی نه وه چیه؟ نه وه دلسوزی خودایه. بوچی دلسوزی خدا گرنگتره له باوه پری نوح؟ له بهر نه وهی نه گه ر خدا دلسوز نه بیت و به لاین و په یمانه کانی نه پاریز، نه وای باوه پری که ی نوح هه بیوو بی سوود ده بوو. هه مومان ده زانین چی رووده ات کاتی متمانه ی خومان به که سیک ده دین که به لاینی خوی به چی ناگه ین. با بلاین براده ریکت به لاین پنده دات و ده لیت: (سبه ی یه که فرده برنجت بو دینم). برپای پی ده که ی، چونکه باوه پری پی ده که ی. نه ی باشه چی رووده ات نه گه ر نه په یئا؟ نه وای ناومید ده بیت په نگه توره ش بیت! نه وای باوه پری به براده رکه ت هه بوو بی سوود بوو. بوچی؟ له بهر نه وهی براده رکه ت به لاینه که ی به چی نه گه یاند. تو متمانه ت به که سیک نادلسوز کرد.

ناو نیبه له گه ل خدا. نووسراوه پیروزه کان ده فرموی: نه گه ر دلسوز نه یین، نه وه هر به دلسوزی ده میئیه وه، چونکه ناتوانیت نکولی له خوی بکات. (۲ تیموساوس ۲: ۱۳) هه موو مروثیک وه ک گزوغیا وایه و هه موو شکویه که ی وه ک گولی ده شت وایه. گزوغیا وشک ده بیت و گول هه لده وه ری، به لام وشه ی خوداوند تاهه تابه ده میئیت... نه وهی باوه پری پی به یئی شهرمه زار نابی! (۱ په ترؤس ۱: ۲۴-۲۵ و ۲: ۶) به لی، خدا دلسوزه. (۱ کورنوسوس ۱: ۹) به لاینی خوی دینیته دی!

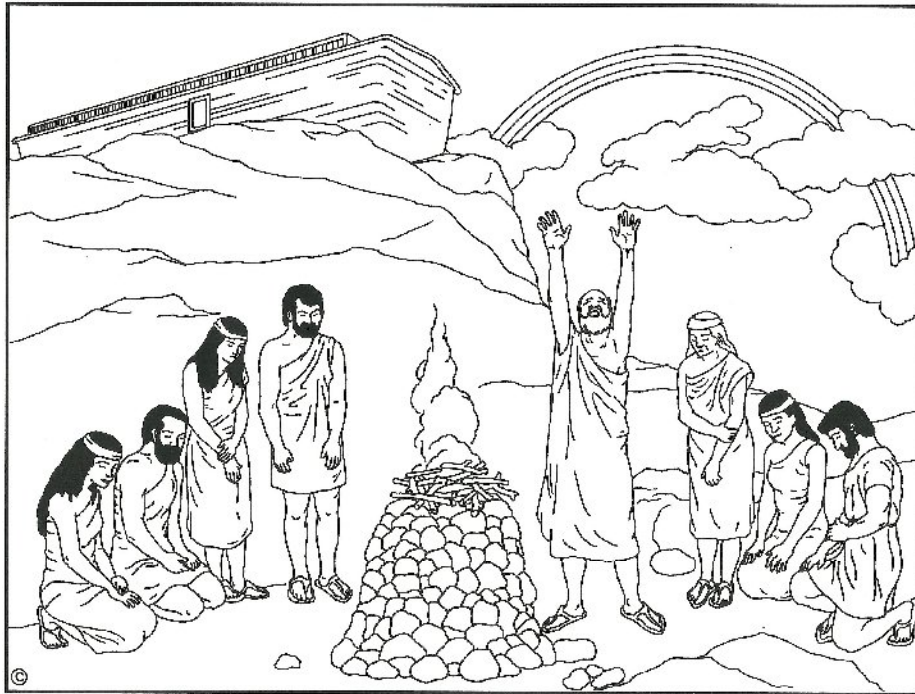
له چیرۆکی نوح به پرونی ده بینین که خدا هه موو به لاینه کانی هیئا یه دی. خویندمانه وه چون خدا هه موو نه وانه ی ناو که شتیبه که ی پزگار کرد و دادوه ری هه موو که سیک کرد که له دهر وه بوو، هه روه ک به لاینی دابوو. هه روه ها زانیمان چون خدا له گونا هه کانی نوح خوش بوو له بهر نه وهی خوینی ناژه لیک پی شکه ش کرد به خدا وه ک قوربانی، هه روه ک خدا فرمائی پی دابوو. هه روه ها فیرووین چون خدا په لکه زپینه ی له نیو هه وره کاندانا دانا بو نه وه نوح و هه موو خه لک له یادیان نه چیت که خدا دلسوزه.

نه گه ر هه موو شتیکتان له یادی کرد له وهی نه م وانه، یه ک شت له یادی نه که ن: خدا دلسوزه! ناتوانی له ووشه ی خوی په شیمان بیته وه. خدا به لاینه کانی دینیته دی، هه رچه نده گه ر وای پنده چوو هیواشه له و شته. خدا دلسوزه... نه وهی باوه پری پی به یئی شهرمه زار نابی. ده با باوه پری پی بینین و ووشه ی وه ریکرین به سه رشو پریه وه. ده با سوود له چیرۆکی پیغمبهر نوح و لافاوه گه وره که وه ریکرین - لاسایی نوح بکه یین که باوه پری به ووشه ی خدا هیئا له کاتیکدا هه موو نه وانه ی دهورپشتی باوه پریان نه هیئا و له ناوچون.

بو وانه ی داهاتووماندا ده بینین چی به سه ر نه وهی نوح هات و فیری نه وه ده بین نه وه هه موو زمانانه ی جیهان له کوپوه هاتون.

خودا به رکه تی خوی به سه رتدا بیبارینی کاتی نه م راستیبه ی ووشه ی به بیرت دیته وه:

(خودا دلسوزه... نه وهی باوه پری پی به یئی شهرمه زار نابی.) (۱ کورنوسوس ۱: ۹ و ۱ په ترؤس ۲: ۶)

گړنگترین پرسپاره کان بۆ ئەم وانە یه:

۱. ئە ی چی به سەر ئە وانە ی ناو کە شتی به هات؟ ئایا خودا نوح و خیزانه کە ی له یاد کرد؟
۲. ئایا خویندنته وه به کە م شت چی بوو نوح ئە نجامی دا؟
۳. دەرانی ئە و په لکه زێړینه یه له ئاسمان ده یبینین هه ندی جار له پاش باران نیشانه ئیکه که دلسوزی خودا پاده گه یینی؟
۴. جیاوازی چی بوو له نیوان نوح و خه لگی ئە و کاته؟ نوح چی ئە نجام دا بۆ ئە وه ی دلی خودا خوش بکات؟
۵. چی وای له نوح کرد خودا دلّ خوش بکات؟
۶. ئایا به راستی باوه پرت به قسه ی خودا هه یه؟
۷. بۆچی دلسوزی خودا گړنگتره له باوه پری نوح؟
۸. چی بووده دات ئە گەر نه به یینا؟ بۆچی؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وهزی خویندنه وه ی کتابی پیرۆز

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خهش کراوه ته.

به رهه م هینه ر: کۆمه له ی پښتو ژبې راستو دروستی

rd2011@yahoo.com

www.rrdk.org